

Извештај о оцени докторске дисертације

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ
<p>1. Датум и орган који је именовао комисију 27. 02. 2013. Наставно-научно веће Филолошког факултета Универзитета у Београду</p> <p>2. Састав комисије (име и презиме, звање, назив уже научне области, датум избора у звање, назив факултета, установе у којој је члан комисије запослен)</p> <p>Састав Комисије за преглед и оцену докторске дисертације:</p> <p>1. Др Марија Клеут, професор емеритус (од 2011.), Народна књижевност, Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду;</p> <p>2. Др Мирјана Детелић, научни саветник (од 2003), Народна књижевност, Балканолошки институт САНУ;</p> <p>3. Др Снежана Самарџија, редовни професор (од 2005), Народна књижевност, Филолошки факултет Универзитета у Београду (ментор при изради ове дисертације);</p> <p>4. Др Бошко Сувајџић, ванредни професор (од 2010), Народна књижевност, Филолошки факултет Универзитета у Београду.</p>
II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ
<p>1. Име, име једног родитеља, презиме Драгољуб (Живорад) Перић</p> <p>1. Датум рођења, општина, република 3. 12. 1976. Смедерево, Србија</p> <p>2. Датум одбране, место и назив магистарске тезе: 7. 6. 2007. Филозофски факултет, Нови Сад <i>Компаративно-типолошко испитивање митских представа у песмама о Змај-Огњеном Вуку и руске епске традиције о Волху Всеславјевичу</i></p> <p>3. Научна област из које је стечено академско звање магистра наука: магистар књижевних наука</p>
III НАСЛОВ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ
<i>Поетика времена српских усмених епских песама предвуковског бележења и Вукових збирки</i>

IV ПРЕГЛЕД ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

I Увод у поетику времена епске песме (предмет и методологија истраживања; грађа; приступ поетици времена, стр. 1-16); II Време лика (модел епске биографије и узрасни идентитет јунака; анахроно поље деловања јунака, стр. 17-98); III Време песме (извођачко и сижејно време; епско време „мотивских песама“; поступци историзације; локационо значење епског времена, представљање прошлости, „затворено“ и „отворено“ време песме; темпорална тачка гледишта певача; концепт свевременог; фаталистички концепт, право и криво време, стр. 99-308); IV Временска динамика одвијања радње (континуираност тока радње; дисконтинуитет времена и дезинтеграција фабуле; „дуго“ (споро) и „кратко“ (брзо) време; компактно и дифузно приказивање времена; циклично и линеарно протицање времена, стр. 309-359); V Закључак (360-369); Извори и литература (370-389); Прилози. Табеларни преглед типова и варијаната, који прати свако поглавље (1. Време лика, стр. 390-391; 2. и 3. Време песме 392-398; 4. Време трајања радње, стр. 399-402);. Уз тезу су приложени биографија кандидата и три изјаве, предвижене новим пропозицијама.

V ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Тему докторске дисертације мр Драгољуб Перић је изложио на 403 стране (проред 1,5; font 12), а издвојио је пет целина: I Увод у поетику времена епске песме (предмет и методологија истраживања; грађа; приступ поетици времена; II Време лика (модел епске биографије и узрасни идентитет јунака; анахроно поље деловања јунака; III Време песме (извођачко и сижејно време; епско време „мотивских песама“; поступци историзације; локационо значење епског времена, представљање прошлости, „затворено“ и „отворено“ време песме; темпорална тачка гледишта певача; концепт свевременог; фаталистички концепт, право и криво време); IV Временска динамика одвијања радње (континуираност тока радње; дисконтинуитет времена и дезинтеграција фабуле; „дуго“ (споро) и „кратко“ (брзо) време; компактно и дифузно приказивање времена; циклично и линеарно протицање времена) и V Закључак. Изузетно су драгоцене приложене табеле, које успостављају пресек кроз образложену типологију различитих манифестација формула и поимања времена у епској поезији. Ове својеврсне синтезе обухватају и потпуни увид у варијанте, обухваћене истраженим обимним корпусм грађе.

Већ од првих осврта на особеност и стил усмене епике (В. Јагић, С. Новаковић, Т. Маретић, С. Матић, Г. Геземан, А. Шмаус и др.) издвајана је стабилност стихова који на истоветан начин опевају исте ситуације. Пери-Лордова теорија и изучавања њихових савременика и следбеника такође истичу постојаност имена јунака, радње, простора и времена, али и динамички потенцијал формула и нивоа формулативности. У том комплексу поетичких и сижејних јединица најмање пажње посвећено је категорији времена, док је поетика простора свеобухватно испитивана (М. Детелић), а поједине епске биографије су темељно монографски обрађене (М. Клеут, Љ. Пешикан-Љуштановић, Б. Сувајцић, И. Златковић). Очито запостављене, временске одреднице су први пут у овој дисертацији систематски испитане, те су анализе мр Драгољуба Перића потврдиле до које мере су, различито засноване и стилизоване, формуле времена интеграциони чиниоци епске структуре (стр. 17), битне за развој радње, технику представљања догађаја и конституисање епских биографија. Осим тога су одлично осветљене и везе између „текста“ варијанте, контекста импровизације/рецепције епске песме и слојева традиције (у дијахронијској равни, од односа међу варијанатама до система значења, положених у архаични комплекс ритуално-магијске праксе, процесе христјанизације, „историзације“ прошлости и односа које колектив има према тако представљеним догађајима).

У уводној синтези је мр Драгољуб Перић указао на сложеност одабраног књижевно-теоријског проблема и на нивоу поетичких законитости епског песништва. Задржавајући се на улогама времена при конституисању и разумевању поетичког система, кандидат је сумирао бројна питања и најавио основне истраживачке правце. Ради што потпунијег сагледавања поетике времена било је нужно издвајање: нивоа формулативности, категорије хронотопа, склопа наративних модела и сегмената тематских кругова. Истовремено, на макро-плану трајања усменог песништва, потврдио се удео временских одредница битан и као ослонац Вукове класификације, али подједнако значајан за сагледавање динамичних релација између историје, традиције и епске стилизације. Издвојивши и разне дефиниције времена у различитим научним дисциплинама, Перић умесно упућује и на нужно повезивање резултата природних и друштвених наука. За разматрање стилизованих представа о времену у усменој епизи била је зато оправдана примена особене спреге научних приступа (семиотички и структуралистички, резултати архетипске критике, компаративно-типолошка испитивања епике; повезивање лингвистике, етнологије, антропологије, теорије књижевности). Посебне квалитете тако заснованих истраживања, који су дошли до изражаја у овој докторској дисертацији, зато представља умесна и разложна примењена методолошких поставки, које се међусобно допуњавају, али су увек у служби

минуциозне анализе одабране грађе. Обухваћен је корпус старијих записа, бележених дуж Приморја и на просторима Војне Крајине од 15. до 18. века (В. Богишић, *Народне пјесме из старијих највише приморских записа*, Биоград, 1878, Горњи Милановац, 2003²; Г. Геземан, *Ерлангенски рукопис старих српскохрватских народних песама*, Сремски Карловци, 1925), затим варијанте из три књиге Вукових *Српских народних пјесама*, бечког издања, четири тома Државног издања и томови објављених рукописа у издању САНУ, чиме је обухваћено преко 1000 епских и лирско-епских песама. Укључене су такође и збирке С. Милутиновића, Његоша, Б. Петрановића, као и најзначајније антологије епског песништва, посебно када доносе мање доступне текстове. Одлично упознат са овим обимним материјалом, мр Драгољуб Перић је такође потврдио изврсно познавање теоријске литературе, посвећене битним питањима књижевности, усменог песништва, фолклористике и историје књижевности. Захваљујући томе су Перићева самостална и детаљна истраживања грађе налазила упоришта у резултатима релевантних европских научника (од М. Бахтина, Д. С. Лихачова, Е. М. Мелетинског, В. Жирмунског, Ј. Лотмана, преко Е. Лича, П. Рикера, Н. Фраја, А. ван Генепа, М. Елијадеа до А. Шмауса, М. Брауна, А. Б. Лорда, Б. Н. Путилова, Х. Јасон и др.), али су поштовани и резултати истраживања најзначајнијих наших фолклориста (од В. Чајкановића и Т. Р. Ђорђевића, В. Латковића, Р. Пешић, Ј. Ређеп, С. Кољевића, Н. Милошевић-Ђорђевић, Х. Крњевић, А. Ломе, М. Детелић, З. Карановић, Ј. пешикан-Љуштановић до млађе и најмлађе генерације научника, Б. Сувајџића, С. Петровић, Н. Радуловића, Л. Делић, С. Ђорђевић, Д. Петковић).

Друго поглавље посвећено је *Времену лика*, односно сегментима епских биографија и начинима стилизације која се односи на живот, али и типологију епских јунака. Указујући на мотиве необичног порекла, необичних атрибута тек рођеног јунака, детињство и одрастање у традицији и епској песми, мр Драгољуб Перић прати и нијансе обрада, повезане са особеностима различитих усмених форми (епска песма – бајка у стиху – категорије предања), док посебно осветљава сегменте обреда прелаза у служби епске технике. Јунак као неофит посматра се кроз варирања два доминантна епска модела: огледање снаге повезано са првим подвигом и епско приказивање лимиалног статуса младожење. Издваја се, затим, зрело доба физичке снаге и потврђивања стеченог статуса, да би се посебно обрадили типови старих јунака, њихове функције у развоју радње, околности боловања, мотиви и модели везани за рањеног јунака. Пратећи темпорално означавање интервала („сижејно празног времена“, 61), Перић ове околности приближава лимиалном времену, али уочава и слабљење веза са ритуалном матрицом, под притисцима епских законитости. Издвојене и анализиране варијанте груписане су око болесних/рањених јунака, уз указивања на танке границе између песничких врста. Као завршница епске биографије или појединачне епске судбине посебно је осветљена смрт епских јунака, тим пре што управо тај тренутак учествује и при успостављању разлика међу епским јунацима, а битан је и за феномен епске популарности. У том смислу пореде се представе о смрти повезане са портретисањем различитих јунака (Јово Деспотовић, Марко Краљевић, Змај Огњени Вук, Секула, Милош, Момчило и бројни ликови чија смрт постаје примарна епска тема/дистинктивно обележје јунака). Поднаслови *На граници живота и смрти* и *Post mortem* дају пресеке кроз варијанте и литературу о великом грешнику, док су представе о смрти из ширег комплекса традиције повезане са специфичним обрадама (у балади, стихованим легендама и епској песми), везаним и за испољавање светитељских чуда. Примећујући да „биографско време јунака (...) не функционише изоловано и самостално“ (92), мр Драгољуб Перић посебан одељак посвећује *Анахроном пољу деловања јунака*, повезивању различитих периода и „смештању“ епских јунака у мање-више одређене временске периоде. На основу тих поступака и процеса циклизације (груписања више мотива око имена/догађаја), Перић изводи условну систематизацију српске епике на „неколико таблоа – временских равни“ (Немањића, Мрњавчевића, косовски табло, Угричића, Бранковића, Црнојевића, хајдучки, ускочки, устанички и црногорских јунака новијих времена, 98-99).

Следећом великом целином докторске дисертације обухваћено је *Време песме*. Ови сегменти одлично осветљавају и природу усмене импровизације и систем формула на којима почивају поетичке законитости. Указано је на врсте ангажовања усмених стваралаца и публике, односно на сложене релације текст (запис варијанте) – контекст (усмено извођење дела пред слушаоцима). Посебна пажња посвећена је структури епског хронотопа, систему временских формула и њиховом семантичком потенцијалу (у оквирима традиције и епске стилизације). Пажљиво су размотрене и динамичне функције обележавања времена у изградњи основних епских модела (хроничарски и мотивски) и конституисању особеног погледа на свет. Издвојени су примери оквира текста, у чијем се склопу одражава и усмени начин извођења дела. Посебно су драгоцене анализе старијих записа, који су сачували рефлексе непосредне комуникације извођача и аудиторијума, његово обраћање, потребу да истакне веродостојност опеваних догађаја и успостави „темпоралну тачку гледишта“ (105). Мр Драгољуб Перић показао је дуговећност оваквих решења, поредећи их са иницијалним и финалним формулама десетерачке епике.

Након разматрања сижејног и вансижејног времена у оквирним позицијама „текста“, прати се и графички приказује типологија односа између садашњости (тренутка извођења), оквира сижеа и затвореног, наративног времена (опеваног догађаја из ближе или даље прошлости). Издвајају се примери хронолошког низања епизода, сукцесивност етапа радње, ретко увођење биографског времена противника. Током ових анализа указује се и на динамичну природу формула, повезану са разним чиниоцима импровизације, од самог контекста, преко става певача, до жанровских законитости. Засебно је издвојено веома сложено питање: *Усмена интерпретација историје и објективно (историјско) време*. Из традиционалног фонда су издвајани бројни сигнали, битни за распознавање „епохе“ којој опевани догађај припада (име јунака, памћење преломних догађаја из локалне повеснице, националне и светске историје; локалитети; друштвено-историјске и културне реалије и др.). И хроничарски модели осветљавају се на основу записа из различитих периода бележења, уз указивање на постојаност сегмената овог типа стилизације, док се при анализи мотивских модела указује на значај маркирања времена, чије „одређивање“ учествује при осцилацији обрада између захтева баладе, романсе и епике.

Издвојен је такође важан процес у оквирима традиције и означен као *Накнадна историзација мотивске песме*, што је одлично аргументовано варијантама нпр. о деоби Јакшића, женидби са препрекама и природом измене имена у оквирима истог мотивског склопа. Као супротан „пол“ историзације издвојене су релације између митског времена и обрада појединих мотива. Како сматра мр Драгољуб Перић, песму „митологизују следећи елементи: а) митска бића, б) митски предмети, в) митски простор, г) митске радње, д) митски сижеи, е) формуле митског времена“ (137). Сваки од ових чинилаца структуре и процеса стилизације је представљен ут анализу одабраних примера из грађе, али и одлично указивање на шири комплекс традицијске културе, обичаја, обреда, веровања и табу-прописа одређене заједнице. Ови делови дисертације успостављају и одличан пресек кроз досадашње приступе, при чему на сложеност проблематике указује симултаност процеса, које је мр Драгољуб Перић означао и осветлио као *Историзација митског времена* и *Митологизација историјског времена*. И конституисање епског хронотопа осветљено је као низ динамичних процеса и поступака, попут сливања просторно-временских одредница у монолитан знак (Косово – косовски јунаци); удела радњи карактеристичних за „епоху“ (ктиторство средњовековног племства; одметање хајдука) или истицања самих радњи (путовање, тамновање, трагање, дворба, лимиални статус, ритуална изолација итд.). Посебно су анализиране компоненте хронотопа у епској структури (митски, лимиални, демонски, сакрални, рефлеси хронотопа свакодневице или туђег света итд.), да би се архаични комплекси културе одлично представили у одељку *Свети дани и профано време*.

Детаљно анализирајући епско приказивање и темпорално „смештање“ догађаја, мр Драгољуб Перић је осветлио фреквентност, значења и бројне функције одређених празника (Ђурђевдан, Митровдан, Ускрс, Божић, остале светковине из христјанизованог аграрног календара); дана у седмици; годишњих доба; дневног и ноћног времена (гј. формула везане за одређено доба дана/ноћи). Анализирајући бројне примере, Перић је одлично осветлио и стабилност формула и њихову жанровску условљеност и варирања повезана са ширим планом епске епохе којој припадају ликови (нпр. подвизи средњовековних витезова : припреме заседе и активности хајдучких дружина). Издвојени су и извршни примери представљања све три временске перспективе (прошлост, садашњост, будућност), уз удео релативности доживљаја временског „тока“, поступака, мотива и кратких говорних форми, помоћу којих се временски план опеваног догађаја такође динамизује. Одабрани су примери датирања догађаја, својствени хроничарском моделу, али знатно ређе заступљени међу старијим и Вуковим записима него у корпусу прикупљаном од краја 19. века.

Полазећи од чврсто постављене узрочно-последичне схеме радње у епској поезији, мр Драгољуб Перић се посебно задржава и на дијахроном приказивању догађаја, указујући на релације између сижејног времена (времена наративне структуре), ретроспективног и проспективног приказивања (244). Издвојени су примери подразумевања или сугерисања предфабуле, формуле карактеристичне за ретроспективни/проспективни план приповедања (кликовања виле, гласоноше – гавранови, слуге, рањеници, жртве; слање/примање писма итд.) и њихове разлике повезане са поступцима обликовања мотивских/хроничарских модела. Представљено је и синтагматичко позиционирање ретроспекције (иницијална, медијална и финална позиција), као и приповедање примарно засновано на ретроспективи или искораку ка будућности (снови и типови сновиђења, књиге староставне/инцијеле, хидромантија итд.). текста, као и структурни склоп заснован на ретроспекцији.

Ослањајући се на досадашња теоријска разматрања „отвореног“ и „затвореног“ времена, мр Драгољуб Перић разматра најпре структуру оквира текста, а затим издваја „статус“ појединих наративних сегмената (попут поступка „песме у песми“ или сижејне условљености почетка-краја епског догађаја/биографије/варијанте). Нарочито су драгоцене уочене разлике између временског плана баладе или романсе и епског приказивања, у којем се типови дистанцираности („објективног“) приповедача испољавају и реализују

на више начина. И на овим страницама анализе укључују мање осветљавану грађу из Вукове заоставштине, тако да се изоштрава техника певавања, док се кроз најбоље варијанте даровитих певача истиче удео даровитости у естетским думетима обрада. Самим тим, Перићеви приступи су драгоцени и за истраживања односа између колективне и индивидуалне компоненте усменог стваралаштва.

Сложене везе између ширег комплекса традицијске културе и усмене епике долазе до изражаја у завршним поглављима трећег дела дисертације. Разматрају се поступци стилизације посебних и универзалних схватања, каква су поимања вечности, фаталистичке условљености Божијом одлуком, судбином и срећом. Такође су издвојени примери и функције спреге епске структуре са кратким говорним формама (заклетве, клетве, благослови), као и есхатолошке визије приближене историјским догађајима, уз (накнадно) успостављање разноликих „тумачења“ узрока и последица у токовима националне повеснице. Ова су поглавља употпунила разматрања о значењима појединих формула (типа Бог му даде и срећа јуначка), о процесима историзације архаичних слојева традиционалног фонда, све до указивања на везе са средњовековном литературом, религијским и етичким кодексима заједнице.

Четврти сегмент дисертације посвећен је анализама наративних ситуација и поступцима стилизације које користе епски певачи/казивачи у различитим функцијама (успостављање континуитета догађаја, сукцесивно обликовање етапа радње или испрекиданости тока, појачавање дисконтинуитета времена и дезинтеграције фабуле; прекид временске перспективе означен као „празно време“; приказивање безвремености – „замрзнутог кадра“). Издвојене су најчешће формуле за приказивање непосредне сукцесивности (формуле перцепције, саопштавања, кретања, симултаних ситуација и истицања кратког интервала), које обележавају и композиционе границе наративних секвенци. Испрекиданост тока радње повезана је са биографским временом главног јунака и исечцима који припадају споредним ликовима, а издвајају се и примери паралелизма на нивоу радње, као и поступци помоћу којих се они повезују, уз прегледне шеме најчешћих композиционих модела. Уочавајући тенденције да се историјско сећање на догађај/јунака/породицу „преточи у један монолитан наратив“ (стр. 329), мр Драгољуп Перић анализира и такве структурне склопове, који дестабилизују целовитост радње, али се и превазилазе одређеним стилским решењима. Кроз ове анализе осветљени су и типови приповедања, динамична позиција наратора, да би се затим објаснили сами поступци обликовања сижејно „празног“ времена, односно повезивања сегмената времена „између којих се не збива ништа што би имало значаја по развој сижеа“ (одређено „скраћивање“ путовања, топос чекања, одгађања свадбе, околности дворбе, тамновања итд. стр. 333-336). Наглашавање завршености опеаног догађаја некад подразумева и редукване „епилоге“, које Перић означава као врсте „замрзнутог кадра“ и наводи најчешће формуле (склапање брака – стицање потомства; стицања пријатеља; идеализација односа између владара и поданика или побратима итд.)

Овако осветљени поступци, аргументовани одлично одабраним примерима епике и сродних лирско-епских врста из различитих времена бележења, заокружени су непретенциозном типологијом формула и наративних средстава битних за конституисање, функционисање и препознавање поетичког система. Технике обликовања се и саме постављају по принципу бинарних опозиција, учествујући у (илузији) објективности, заснованој на искуству заједнице и знању о ближој и даљој прошлости. Предочена су песничка „решења“ која у епској стилизацији одговарају утиску брзог и спорог протицања времена; учествују у приказивању компактног и дифузног временског плана радње; саображавају се са представама о цикличном и линеарном протоку времена.

Докторска дисертација мр Драгољуба Перића детаљно је обухватила различито засновану категорију времена у техници епског приказивања, у широком плану епске епохе и развијених биографија, преко фонда формула и наративних поступака, до релаизације сижеа и организације композиционе равни варијаната.

VI Списак научних и стручних радова који су објављени или прихваћени за објављивање на основу резултата истраживања у оквиру рада на докторској дисертацији

Објављени радови:

- 1) „Млади јунак у српској усменој епској поезији – фазе у одрастању и изазови иницијације“, *Детињство – часопис о књижевности за децу*, Змајеве дечје игре, Нови Сад, 2011.
- 2) „Бог и срећа јуначка (веровања у судбину, срећу и вишу силу у Вуковим записима српске усмене епике)“, зборник радова са VI међународног научног скупа, Филолошко-уметнички факултет, Скупштина града Крагујевца, Крагујевац, 2012.

Прихваћен за штампу:

Концепт времена у бугарштицама (нацрт типологије темпоралних односа), у зборнику „Време и времена“ Институт за књижевност и уметност, Београд 2013.

VII ЗАКЉУЧЦИ ОДНОСНО РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА

Свеобухватно истраживање изведено у овој дисертацији битно је проширило сазнања о природи формула и о путевима трајања и формирања тематско-мотивског и стилско-изражајног фонда фолклора, а посебно процесе конституисања епског система. Пратећи различите поступке стилизације у старијим и Вуковим записима, мр Драгољуб Перић је обухватио све нивое категорије времена: од крупног плана епских биографија и епских епоха (таблоа), преко формула и поступака заступљених у епској техници, до микро-јединица помоћу којих се обликује сиже варијанте. Истраживања утемељена на изврсном познавању обимне грађе осветлила су примарне законитости епске структуре, а подједнако су драгоцене и за сагледавање динамичних односа између варијанте – поетичког система – слојева традиције.

VIII ОЦЕНА НАЧИНА ПРИКАЗА И ТУМАЧЕЊА РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА

Полазећи од различитих садржинских чинилаца формулативности до поступака њихове реализације, мр Драгољуб Перић је пратио и синтагматичку раван стилизације (оквир „текста“, позиционирање временских формула) и семантичко поље које се шири око временских одредница (као универзалних симбола и поетичких сигнала). Изврсно је уочена и стабилност временских формула у дијахронијској равни (старији записи – Вукова грађа), као и њихова флексибилност, анализирана на умесно одабраним примерима хроничарских и мотивских модела. Указано је и на феномен усмене импровизације који се понекад испољава у оквирним позицијама „текста“ – записа, а потврђује удео контекста у стварању/рецепцији дела, односно став певача/колектива према опеваном догађају/јунаку. Осим активирања одређеног хоризонта очекивања и емотивног ангажовања који су својствени епици, детаљно истраживање обимног корпуса омогућило је и боље осветљавање динамичних односа између усмених облика (епска песма : легенде и бајке у стиху, романсе, баладе, категорије предања). Показало се да је управо категорија времена битна за сегменте и типове епских биографија; за кохерентност вођења радње, успостављање типова стилизације (ретроспективно, проспективно приповедање), односно за илузију епске објективности. Изузетно су успели и сегменти дисертације у којима је истражен удео архаичних слојева на којима почива епска техника, било да се стилизације повезују са ритуално-магијским комплексом (обреди прелаза; христјанизован аграрни календар; веровања везана за дане у седмици и делове дана/ноћи) или се сагледава сложеност узајамних утицаја између митских матрица, животних реалитета колектива, схватања и доживљаја ближе и даље националне прошлости.

VIII 1) БИБЛИОГРАФИЈА НАВЕДЕНА У ДОКТОРСКОЈ ДИСЕРТАЦИЈИ (ИЗБОР)

ИЗВОРИ И ЛИТЕРАТУРА:

Збирке

Богишић, Валтазар. *Народне пјесме из старијих највише приморских записа*, сакупио и на свијет издао В. Богишић, књига прва, с расправом о „бугарштицама“ и с рјечником, друго, преснимљено издање, Горњи Милановац: ЛИО, 2003.

Ерлангенски рукопис, зборник старих српскохрватских народних песама, приредили Радослав Меденица и Добрило Аранитовић, Никшић: НИП Универзитетска ријеч, 1987.

Милутиновић Сарајлија, Сима. *Пјеванија црногорска и херцеговачка*, приредио Добрило Аранитовић, Никшић: НИП Универзитетска ријеч, 1990.

Пантић, Мирослав. *Народне песме у записима XV-XVIII века*, антологија, избор и предговор др Мирослав Пантић, друго издање, Београд: Просвета, 2002.

Косовска битка у усменој поезији, прир. Соња Петровић, Београд: Гутенбергова галаксија, 2001.

Стефановић Карацић, Вук. *Српске народне пјесме*. Књига друга у којој су пјесме јуначке најстарије, у Бечу, у штампарији јерменскога манастира, 1845. Сабрана дела Вука Карацића, V, пр. Р. Пешић, Београд: Просвета, 1988.

Стефановић Карацић, Вук. *Српске народне пјесме*. Књига трећа у којој су пјесме јуначке средњијех времена, у Бечу, у штампарији јерменскога манастира, 1846. Сабрана дела Вука Карацића, VI, при. Р. Самарџић, Београд: Просвета, 1988.

Стефановић Карацић, Вук. *Српске народне пјесме*. Књига IV, у којој су пјесме јуначке новијих времена о војевању за слободу. Сабрана дела Вука Карацића, VII, пр. Љ. Зуковић, Београд: Просвета, 1988.

Стефановић Карацић, Вук. *Српске народне пјесме*. Књига шеста у којој су јуначке пјесме најстарије и средњијех времена, пр. Љ. Стојановић, Биоград: Државно издање, 1899.

Стефановић Карацић, Вук. *Српске народне пјесме*. Књига седма у којој су пјесме јуначке средњијех времена, пр. Љ. Стојановић, Биоград: Државно издање, 1900.

Стефановић Карацић, Вук. *Српске народне пјесме*. Књига осма у којој су пјесме јуначке новијих времена о војевању за слободу и о војевању Црногораца, пр. Љ. Стојановић, Биоград: Државно издање, 1900.

Стефановић Карацић, Вук. *Српске народне пјесме*. Књига девета у којој су пјесме јуначке новијих времена о војевању Црногораца и Херцеговаца, пр. Љ. Стојановић, Биоград: Државно издање, 1902.

Стефановић Карацић, Вук. *Српске народне пјесме*, из необјављених рукописа Вука Стеф. Карацића, Књига друга – пјесме јуначке најстарије, пр. Ж. Младеновић и В. Недић, Београд: САНУ, 1974.

Стефановић Карацић, Вук. *Српске народне пјесме*, из необјављених рукописа Вука Стеф. Карацића, Књига трећа – пјесме јуначке средњијех времена, пр. Ж. Младеновић и В. Недић, Београд: САНУ, 1974.

Стефановић Карацић, Вук. *Српске народне пјесме*, из необјављених рукописа Вука Стеф. Карацића, Књига четврта – пјесме јуначке новијих времена о војевању за слободу, пр. Ж. Младеновић и В. Недић, Београд: САНУ, 1974.

Литература

Ајдачић, Дејан. „Земљораднички и хришћански календар балканских Словена.“ *Кодови словенских култура*, бр. 5, Београд: Clío, 2000.

Bahtin, Mihail. *O romanu*, preveo s ruskog Aleksandar Badnajrević, Nolit, Beograd, 1989.

Белякова, Светлана М. „Време в славянских идиомах“. *Зборник Матице српске за славистику*, књига 70, Нови Сад: Матица српска, 2006.

Bošković-Stulli, Maja. *Usmena književnost nekad i danas*. Beograd: Prosveta, 1983.

Bratić, Dobrila. *Gluvo doba: predstave o noći u narodnoj religiji Srba*. Beograd: Plato, 1993.

Браун, Максимилијан. *Српскохрватска јуначка песма*, Завод за уџбенике и наставна средства – Вукова задужбина – Матица српска, Београд – Нови Сад, 2004.

Бура, Никола. *Историја мерења времена*, Даница, српски народни илустровани календар за годину 2002, девета година, уредници Миодраг Матицки и Нада Милошевић-Ђорђевић, Београд: Вукова задужбина, 2001.

Ван Генеп, Арнолд. *Обреди прелаза*, систематско изучавање ритуала, с француског превела Јелена Лома, Београд: Српска књижевна задруга, 2005.

Гароња-Радованац, Славица. *Српско усмено поетско наслеђе Војне Крајине: у записима 18, 19. и 20. века*, Чигоја штампа, Београд, 2008.

- Геземан, Герхард. *Студије о јужнословенској народној епизи*. превео с немачког Томислав Бекић, Завод за уџбенике и наставна средства – Вукова задужбина – Матица српска, Београд – Нови Сад, 2002.
- Делић, Лидија. *Живот епске песме*, Женидба краља Вукашина у кругу варијаната, Завод за уџбенике, Београд, 2006.
- Делић, Лидија. „Песме с темом исповести великог грешника.“ *Српско усмено стваралаштво*. ур. Ненад Љубинковић, Снежана Самарџија, Београд: Институт за књижевност и уметност, 2008, 301–321.
- Делић, Лидија. „'Секула се у змију претворио': симболички слојеви и епска дијахронија“, *Фолклор – Поетика – Књижевна периодика*, зборник радова посвећен Миодрагу Матицком, Београд: Институт за књижевност и уметност, 2010, 317–332.
- Делић, Лидија. „'Болани Дојчин': путеви генезе и модификација певања о сукобу 'боланог' јунака с Арапином“, *Жива реч*: зборник у част проф. др Наде Милошевић Ђорђевић, уредници Мирјана Детелић и Снежана Самарџија, Београд: Балканолошки институт САНУ – Филолошки факултет Универзитета у Београду, 2011, 105–125.
- Деретић, Јован. *Српска народна епика*, Београд: Филип Вишњић, 2000.
- Деретић, Јован. *Огледи о српској књижевности*. Београд: Друштво за српски језик и књижевност Србије, 2007.
- Детелић, Мирјана. *Митски простор и епика*, Београд: Српска академија наука и уметности – ауторска издавачка задруга "Досије", 1992.
- Детелић, Мирјана. *Урок и невеста – поетика епске формуле*, Београд: Српска академија наука и уметности – Балканолошки институт – Универзитет у Крагујевцу – Центар за научна истраживања, 1996.
- Detelić, Mirjana & Marija Ilić. *Beli grad: poreklo epske formule i slovenskog toponima*. Beograd: Srpska akademija nauka i umetnosti – Balkanološki institut SANU, 2006.
- Ђорђевић, Смиљана. „Фигура певача/гуслара: кодирање текста социјалне улоге“. *Ликови усмене књижевности*, Институт за књижевност и уметност, Београд, 2010.
- Ђорђевић, Смиљана. „Од биографије до фолклора – породично предање“, *Фолклор – Поетика – Књижевна периодика*, зборник радова посвећен Миодрагу Матицком, Београд: Институт за књижевност и уметност, 2010.
- Ђорђевић, Тихомир. *Наш народни живот*, том 1, Просвета, Београд, 1984.
- Ђорђевић, Тихомир. *Наш народни живот*, том 3, Просвета, Београд, 1984.
- Ђорђевић, Тихомир. *Наш народни живот*, том 4, Просвета, Београд, 1984.
- Егорова, А. В. *Образ времени в языковой концептуальной метафоре и в изобразительном искусстве*, Retrieved July 23, 2011. from: <www.chronos.msu.ru/RREPORTS/egorova_obraz.pdf>
- Елијаде, Мирча. *Свето и профано*, с француског превео Зоран Стојановић, предговор Сретен Марић, Књижевна заједница Новог Сада, Нови Сад, 1986.
- Жирмунский, Виктор. *Эпическое творчество славянских народов и проблемы сравнительного изучения эпоса*, Издательство Академии наук СССР, Москва, 1958.

- Зечевић, Слободан. *Српска етномитоологија*, приредили Бојан Јовановић, Божидар Зечевић, Службени гласник, Београд, 2008.
- Иванов, Вячеслав Всеволодович – Топоров, Владимир Николаевич. *Славянские языковые моделирующие системы*, Москва: Наука, 1965.
- Jakobson & Bogatirjov 1971 – Jakobson, Roman & Pjotr Bogatirjov. „Folklor kao naročit oblik stvaralaštva“ *Usmena književnost: izbor studija i ogleda*, priredila dr Maja Bošković Stulli, Zagreb: Školska knjiga, 1971.
- Јовановић, Бојан. *Магија српских обреда*, Светови, Нови Сад, 1995.
- Јовановић, Бојан. *Sudbina i magija*, antropološki ogledi, Prosveta, Beograd, 2007.
- Карановић, Зоја. „Архајски корени и модерна исходишта српске лирско-епске усмене поезије“, поговор – у књизи *Антологија српске лирско-епске усмене поезије*, Светови, Нови Сад, 1998.
- Клеут, Марија. *Иван Сењанин у српскохрватским усменим песмама*, Матица српска, Нови Сад, 1987.
- Kleut, Marija. „Podela srpskohrvatskih epskih usmenih pesama u cikluse – uzroci i posledice“, *Narodna umjetnost*, br. 27, Zagreb, 1990, 99–109.
- Клеут, Марија. *Из Вукове сенке: огледи о народном песништву*, Београд: Друштво за српски језик и књижевност Србије, 2012.
- Кољевић, Светозар. *Наш јуначки еп*, Нолит: Београд, 1974.
- Кољевић, Светозар. *Постање епа*. Нови Сад: Српска академија наука и уметности, Огранак у Новом Саду, 1998.
- Кравцов, Николай Иванович. *Сербскохорватский эпос*, Наука, Москва, 1985.
- Krnjević, Hatidža. *Živi palimpsesti ili o usmenoj poeziji*, Beograd: Nolit, 1980.
- Krstić, Branislav. *Indeks motiva narodnih pesama balkanskih Slovena*, Srpska akademija nauka i umetnosti, Beograd, 1984.
- Латковић, Видо. *Народна књижевност I*, пето издање, Београд: Научна књига – Требник, 1991.
- Лихачов, Дмитриј Сергејевич. *Поетика старе руске књижевности*, превод и предговор Димитрије Богдановић, Српска књижевна задруга, Београд, 1972.
- Lič, Edmund. *Kultura i komunikacija*, drugo izdanje, preveo s engleskog Boris Hlebec, Biblioteka XX vek, Čigoja, Beograd, 2002.
- Лома, Александар. *Пракосово*, словенски и индоевропски корени српске епике, Српска академија наука и уметности (Балканолошки институт) – Центар за научна истраживања САНУ и Универзитета у Крагујевцу, Београд, 2002.
- Lotman, J. M. *Struktura umetničkog teksta*, prevod i predgovor Novica Petković, Nolit – Beograd, 1976.
- Љубинковић, Ненад. *Пјеванија црногорска и херцеговачка (будимска и лајпцишка) Симе Милутиновића Сарајлије*, прилог проучавању народне поезије Вуковог времена, Београд : Рад – КПЗ Србије, 2000.
- Maretić, Томо. *Naša narodna epika*, napomene i pogovor Vladan Nedić, Nolit, Beograd, 1966.
- Меденица, Радосав „Муж на свадби своје жене – 'Ропство Јанковића Стојана' и варијанте.“ *Прилози проучавању народне поезије*. књ. I, св. 1. уређују Рад. Меденица и др А. Шмаус, Београд, март 1934.

Meletinski, Eleazar. *Poetika mita*. preveo Jovan Janićijević, Nolit, Beograd, b.g.

Мелетинский, Елеазар. *Введение в историческую поэтику эпоса и романа*, Издательство Наука – Москва, 1986.

Mijatović, Anđelko, *Uskoci i krajišnici, narodni junaci u pjesmi i povijesti*, Zagreb: Školska knjiga, 1974.

Милошевић-Ђорђевић, Нада. *Заједничка тематско-сижејна основа српскохрватских неисторијских епских песама и прозне традиције*, Београд: Филолошки факултет, 1971.

Милошевић Ђорђевић 2002 – Милошевић Ђорђевић, Нада. *Казивати редом*: прилози проучавању Вукове поетике усменог стварања, Београд: Рад – КПЗ Србије, 2002.

Милошевић-Ђорђевић, Нада. *Радост препознавања*, Нови Сад: Матица српска, 2011.

Михаљчић, Раде. *Јунаци косовске легенде*. Београд: Београдски издавачко-графички завод, 1989.

Недић, Миле. *Годишњи обичаји у Срба*. Београд: „Вук Караџић“, 1990.

Недић, Владан. *Вукови певачи*. Београд: Рад, 1990.

Неклюдов, С. Ю. „Заметки об эпической временной системе“, *Труды по знаковым системам VI*, Тарту, 1973.

Новаковић, Стојан. *Историја и традиција*, изабрани радови, приредио Сима Ћирковић, Београд: Српска књижевна задруга, 1982.

Pavlović, Miodrag. *Obredno i govorno delo*. Beograd – Priština: Prosveta – Jedinstvo, 1986.

Перић, Драгољуб. „Бугарштина о мајци Маргарити и сватовска балада“, у: *Зборник Матице српске за књижевност и језик*, књига LI, свеска 3 / 2003, Нови Сад: Матица српска, 2005, стр. 499–515.

Перић, Драгољуб. *Териоморфни јунаци словенске епике*: Волх Всеславјевич и Змај Огњени Вук – компаративно-типолошка аналогија, Београдска књига, Београд, 2008.

Петковић, Данијела. *Типологија епских песама о женидби јунака*, Београд: Чигоја штампа, 2008.

Петковић, Данијела. „Епски стогодишњац – поштоване старине и исмејани старци“, у зборнику *Ликови усмене књижевности*, ур. Снежана Самарџија, Институт за књижевност и уметност, Београд, 2010.

Петковић, Новица. *Огледи из српске поетике*, друго издање, Завод за уџбенике и наставна средства, Београд, 2006.

Петровић, Соња. *Косовска битка у усменој поезији*, приредила Соња Петровић, Гутенбергова галаксија, Београд 2001.

Пешикан-Љуштановић, Љиљана. *Змај Деспот Вук – мит, историја, песма*, Матица српска, Нови Сад, 2002.

Пешикан-Љуштановић, Љиљана. *Станаја село запали*, Дневник, Нови Сад, 2007.

Питулић, Валентина. „Пророчки снови у песамама косовског циклуса у збиркама епских народних песама штампаним после смрти Вука Караџића“, *Зборник Филолошког факултета*, бр. 10 / 2000, Универзитет у Приштини, Приштина (Врање), 2000.

Путилов, Борис Николаевич. *Русский и южнославянский героический эпос*. Москва: Наука, 1971.

Раденковић, Љубинко. „Народна предања о одређивању судбине: словенске паралеле“, *Жива реч*:

- зборник у част проф. др Наде Милошевић Ђорђевић, уредници Мирјана Детелић и Снежана Самарџија, Београд: Балканолошки институт САНУ – Филолошки факултет Универзитета у Београду, 2011, 511–534.
- Радуловић, Немања. „Симболични снови у усменој епизи“. *Књижевна историја*: часопис за науку о књижевности XXXV/119, Институт за књижевност и уметност: Београд 2003, 25–46.
- Ређеп, Јелка. *Косовска легенда*. Нови Сад: Књижевно-уметничка задруга Славија, 1995.
- Riker, Pol. *Vreme i priča*. prvi tom, prevele s francuskog Slavica Miletić i Ana Moralić, Sremski Karlovci – Novi Sad: Izdavačka knjižarnica Zorana Stojanovića, 1993.
- Самарџија, Снежана. „Типови и улога коментара у усменој епизи.“ *Коментар и приповедање*, прилози поетици приповедања у српској књижевности, ур. Душан Иванић, Филолошки факултет, Београд, 2000.
- Самарџија, Снежана. *Увод у усмену књижевност*, Народна књига – Алфа, Београд, 2007.
- Самарџија, Снежана. *Биографије епских јунака*, Београд: Друштво за српски језик и књижевност Србије, 2008.
- Серенсен, Асмус. *Прилог историји развоја српског јуначког песништва*, превео с немачког Томислав Бекић, Завод за уџбенике и наставна средства – Вукова задужбина – Матица српска, Београд – Нови Сад 1999.
- Словенска митологија*, редактори Светлана М. Толстој и Љубинко Раденковић, Zepter Book World, Београд, 2001.
- Сувајџић, Бошко. *Јунаци и маске*, тумачења српске усмене епике. Београд: Друштво за српски језик и књижевност Србије, 2005.
- Сувајџић, Бошко. *Иларион Руварац и народна књижевност*, Институт за књижевност и уметност – Друштво за српски језик и књижевност Србије, Београд, 2007.
- Сувајџић, Бошко. „Млад јунак у јужнословенској усменој поезији“, у зборнику *Ликови усмене књижевности*, ур. Снежана Самарџија, Београд: Институт за књижевност и уметност, 2010.
- Сувајџић, Бошко. *Певач и традиција*. Београд: Завод за уџбенике, 2010.
- Фрејденберг, Олга Михајловна. *Поетика сижеа и жанра*. превела с руског Радмила Мечанин, Сремски Карловци – Нови Сад: Издавачка књижарница Зорана Стојановића, 2011.
- Hoking, Stiven. *Kratka povest vremena*, preveo s engleskog Zoran Živković, Beograd: Alnari, 2002.
- Цывьян 1973 – Цывьян, Т. В. *К семантике пространственных и временных показателей в фольклоре*, сборник статей по вторичным моделирующим системам, Тарту: Тартуский государственный университет, 1973.
- Чајкановић, Веселин. *Студије из српске религије и фолклора 1910–1924*, Сабрана дела из српске религије и фолклора, књига друга, приредио Војислав Ђурић, Српска књижевна задруга – Београдски издавачко-графички завод – Просвета – Партенон М. А. М, Београд, 1994.
- Чајкановић, Веселин. *Студије из српске религије и фолклора 1925–1942*, Сабрана дела из српске религије и фолклора, књига друга, приредио Војислав Ђурић, Српска књижевна задруга – Београдски издавачко-графички завод – Просвета – Партенон М. А. М, Београд, 1994.
- Чајкановић, Веселин. *Стара српска религија и митологија*, Сабрана дела из српске религије и фолклора, књига пета, приредио Војислав Ђурић, Српска књижевна задруга – Београдски издавачко-графички завод –

Просвета – Партенон М. А. М, Београд, 1994.

Шмаус, Алојз. *Студије о јужнословенској народној епизи*, превео с немачког Томислав Бекић, Београд – Нови Сад: Завод за уџбенике и наставна средства – Вукова задужбина – Матица српска, 2011.

VIII 2) БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Објављене монографије:

Трагом древне приче, Библиотека прва књига, Матица српска, Нови Сад, 2006.

Териоморфни јунаци словенске епике: Волх Всеславјевич и Змај Огњени Вук – компаративно-типолошка аналогија, Београдска књига, Београд, 2008.

Објављени радови:

- *Представа голубице у Острву дана пређашњег Умберта Ека*: симболичка и емблематска семантичка преплитања и контрастирања, Свеске (књижевност, уметност, култура), Панчево, бр. 59 – 61, децембар 2001.
- *Obnova poezije – junaštvo svakidašnjice* (приказ књиге Владиславе Војновић Женске јуначке песме), Art 032, časopis za književnost, umetnost i kulturu, Čačak, broj 6, decembar 2002.
- *Деконструкција у англоамеричкој критици: Марфин и Дерида*, Mons Aureus, часопис за књижевност, уметност и друштвена питања, бр. 1, Смедерево, 2003.
- *Банализација животних могућности у поетском огледалу Драгане Младеновић (анатомија једног читања)*, Mons Aureus, часопис за књижевност, уметност и друштвена питања, Смедерево, бр. 2/2003, (приказ књиге Драгане Младеновић Нема у томе нимало поезије)
- *Мотив ноћног путовања јунака – путовање у облаку магле у епским песмама о Змај Огњеном Вуку и билинама о Волху Всеславјевичу*, Зборник Матице српске за славистику, бр. 64, Матица српска, Нови Сад 2003.
- *Бугаритица о мајци Маргарити и сватовска балада*, Зборник Матице српске за књижевност и језик, Матица српска, бр. LI/2003, св. 3, Нови Сад, 2003.
- *Змај Огњени Вук – историја, усмена епска поезија и предање о змајевитом јунаку*, Mons Aureus, часопис за књижевност, уметност и друштвена питања, бр. 5-6, Смедерево, 2004.
- *Токови и рукави неоавангардне књижевности* (Мирољуб Тодоровић, *Токови неоавангарде*, Нолит, Београд, 2004 – приказ), Art 032, časopis za književnost, umetnost i kulturu, Čačak, broj 10, 2004.
- *Приче, предања, веровања и обичаји забележени у околини Смедерева* (приредио), Mons Aureus, часопис за књижевност, уметност и друштвена питања, бр. 7, Смедерево, 2005.
- *Псогов у бајкама и предањима* (условљеност демонског лика природом жанра, у зборнику Жанрови српске књижевности, порекло и поетика облика, уредили Зоја Карановић и Селимир Радуловић, Филозофски факултет – Орфеус, Нови Сад, 2005).
- *Лик краљевића Хамлета у неоаналитичкој перспективи*, Педагошка стварност, часопис за школска и културно-просветна питања, год. LI, бр. 9 – 10, Нови Сад, 2005.
- *Сведок необичног* (Добривоје Станојевић, *Збивање необичног догађаја*, Народна библиотека Смедерево, Смедерево, 2005 - приказ), Свеске, Панчево, децембар 2005.
- *Радост загонетања* (Зоја Карановић, *Пуна тепсија златних колачића*, приручник народног песништва за децу, васпитаче и учитеље, Платонеум, Нови Сад, 2005), Књижевност и језик, часопис Друштва за српски језик и књижевност Србије и Друштва за српски језик и књижевност Црне Горе, година LIII, br. 1-2, Београд, 2006.
- *Рад Н. И. Кравцова на проучавању српске усмене епике* (поводом стогодишњице од рођења Николаја Ивановича Кравцова), Зборник Матице српске за славистику, бр. 70/2006, Матица српска, Нови Сад, 2006.
- *Клетва: поетска врста и(ли) реторички жанр*, у зборнику Жанрови српске књижевности, уредили Зоја Карановић и Селимир Радуловић, Филозофски факултет – Орфеус, Нови Сад, 2006.
- *Трагом древне приче*, Библиотека прва књига, Матица српска, Нови Сад, 2006.
- *Од митологије преко историје и предања до поезије и натраг* (Бошко Сувајџић, *Јунаци и маске*, Друштво за српски језик и књижевност Србије, Београд, 2005), Летопис Матице српске, год. 183, књ. 479, св. 4 (април 2007), Матица српска, Нови Сад, 2007.

- *Од пробисвета до мислиоца* (приказ књиге Милана Јовановића Стоимировића, *Ланче Смедеревац*, Народна библиотека Смедерево, Смедерево, 2006), *Mons Aueus*, часопис за књижевност, уметност и друштвена питања, бр. 16/2007, Смедерево, 2007.
- *Лице и наличје текста* (приказ књиге Зорана Живковића *Последња књига*, библиотека "Промоција", Новости, 2007), *Свеске* (књижевност, уметност, култура), Панчево, бр. 85, септембар 2007.
- *Песма Секула се у змију претворио као епски сиже о шаманској борби чаробњака* (реторика жанра), Филозофски факултет – Дневник, Нови Сад, 2007.
- *Паноптикон историје југословенске књижевности* (приказ књиге Рајка Лукача Самртни загрљај, ИП Филип Вишњић, библиотека Албатрос, књ. 125, Београд, 2006), Књижевни магацин, бр. 77, год. 7, новембар, Београд, 2007.
- *Рађање и судбина једног сижеа* (Лидија Делић, *Живот епске песме женидба краља Вукашина у кругу варијаната*, Завод за уџбенике, Београд, 2006), Књижевна историја – часопис за науку о књижевности, год. XXXIX, бр. 133, стр. 669-673, Београд, 2007.
- *Шаманска борба зооморфних јунака у словенској епизи*, Славистика, књ. XII (2008), Славистичко друштво Србије, Београд, 2008.
- *Велики мали људи* (Др Душан Стојимировић, *Казивања*, приредили Миливој Ненин и Драган Мрдаковић, Народна библиотека Смедерево – *Ars libri*, Смедерево, 2007), *Mons Aueus*, часопис за књижевност, уметност и друштвена питања, бр. 19, Смедерево, 2008.
- *Шифровање и дешифровање текста* (Љиљана Пешикан-Љуштановић, *Станаја село запали*, Дневник, Нови Сад, 2007), Књижевност и језик, часопис Друштва за српски језик и књижевност Србије и Друштва за српски језик и књижевност Црне Горе, година LV, бр. 1-2, Београд, 2008.
- *Борба за живот II* (Владислава Војновић, *Ловац на гриње*, Народна књига – Алфа, Библиотека α поезија 2007, Београд, 2007), Браничево, бр. 1-2, Пожаревац, 2008.
- *Териоморфни јунаци словенске епике*: Волх Всеславјевич и Змај Огњени Вук (компаративно-типолошка анализа), Београдска књига, Београд, 2008.
- *О херојима, јуначким песмама и темама* (Максимилијан Браун, Српскохрватска јуначка песма, Завод за уџбенике и наставна средства, Вукова задужбина, Матица српска, Београд – Нови Сад, 2004), у зборнику *Црте и резе 1: књижевни конкурс "Андра Гавриловић"*, Ресавска библиотека, Свилајнац, 2008.
- *Од мита до истине* (Бошко Сувајџић, *Иларион Руварац и народна књижевност*, Институт за књижевност и уметност – Друштво за српски језик и књижевност Србије, Београд, 2007), *Летопис Матице српске*, год. 184, књ. 482, св. 6 (децембар 2008), Нови Сад, 2008.
- *Песма у филму и филм с певањем*: ка генолошко-типолошким и културним аспектима жанра, *Култура* (темат: екранска култура), бр. 124, Београд, 2009.
- *Кнежева трпеза, дидакалице и коментари* (Љиљана Пешикан-Љуштановић, *Кад је била кнежева вечера*, Позоришни музеј Војводине, Нови Сад, 2009), Књижевна историја – часопис за науку о књижевности, год. XLI, бр. 139, Београд, 2009.
- *Одраз јунака у огледалу херменеутичара* (Снежана Самарџија, *Биографије епских јунака*, Друштво за српски језик и књижевност Србије, Београд, 2008), *Летопис Матице српске*, год. 186, књ. 485, св. 1-2 (јануар-фебруар 2010), Нови Сад, 2010.
- *Где се песма (не) пева, где глас иде до неба* (Славица Гароња-Радованац, *Српско усмено поетско наслеђе Војне Крајине: у записима 18, 19. и 20. века*), Књижевна историја – часопис за науку о књижевности, год. XLII, бр. 142, Београд, 2010.
- *Млади јунак у српској усменој епској поезији – фазе у одрастању и изазови иницијације*, *Детињство*, година XXXVII, Нови Сад, 2011.
- *Необјављена предања из смедеревског краја* (приредио), *Mons Aueus*, часопис за књижевност, уметност и друштвена питања, бр. 32, Смедерево, 2011.
- *Могућност наставног проучавања обредне песме у средњој школи (проблемско-истраживачки приступ)*, *Школски час српског језика и књижевности*, бр. 2/2011, Београд, 2011.
- *Портрети према (не)постојећим моделима* (*Ликови усмене књижевности*, уредник Снежана Самарџија, Институт за књижевност и уметност, Београд, 2010), *Зборник Матице српске за славистику*, бр. 80/2011, Матица српска, Нови Сад, 2011.
- „Млади јунак у српској усменој епској поезији – фазе у одрастању и изазови иницијације“, *Детињство – часопис о књижевности за децу*, Змајеве дечје игре, Нови Сад, 2011.

- „Бог и срећа јуначка (веровања у судбину, срећу и вишу силу у Вуковим записима српске усмене епике)“, књ. II, *Бог* – зборник радова са VI међународног научног скупа, Филолошко-уметнички факултет, Скупштина града Крагујевца, Крагујевац, 2012.

X ПРЕДЛОГ

Комисија предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да прихвати **позитивну оцену докторске дисертације** коју је **мр Драгољуб Перић** предао под насловом: ***Поетика времена српских усмених епских песама предвуковског бележења и Вукових збирки.***

У Београду,
27. 02. 2013.

Потписи чланова комисије:

.....
Др Марија Клеут, професор емеритус,
Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду

.....
Др Мирјана Детелић, научни саветник,
Балканолошки институт САНУ

.....
Др Снежана Самарџија, редовни професор,
Филолошки факултет Универзитета у Београду (ментор)

.....
Др Бошко Сувајџић, ванредни професор,
Филолошки факултет Универзитета у Београду